

משנה - מגילה

פרק ב - משנה ב

קראת סרוגין, ומתנמנם, יצא. היתה כותבה, דורשה, ומגיהה, אם כן לבו, יצא. ואם לאו, לא יצא. היתה כתובה בסם, ובסקרא, ובקומוס ובקנקנתום, על הנר ועל הדפתרא, לא יצא, עד שתהא כתובה אשורית {ה}, על הספר {ו} ובדיו {ז}:

פרק ב - משנה ג

בן עיר שהלך לכרה ובן כרה שהלך לעיר, אם עתיד לחזור למקומו, קורא כמקומו {יד}. ואם לאו, קורא עמהן. ומהיכן קורא אדם את המגלה ויוצא בה ידי חובתו, רבי מאיר אומר, כלה. רבי יהודה אומר, מאיש יהודי {טו} (אסתר ב). רבי יוסי אומר, מאחר הדברים האלה (אסתר ג):